

ΠΟΙΗΜΑ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΡΙΑΣ Παγουλάτου Μαριάννας

Κοιμήσου αγάπη μου,

η νύχτα μοιάζει να 'ναι μακρινή.

Άκου τους χτύπους της καρδιάς

πως θα σε ταξιδέψουν σε τόπους που 'ναι μαγικοί.

Κοιμήσου αγάπη μου,

Κοιμήσου αγάπη μου,

όνειρα κάνε εσύ γλυκά.

Νιώσε και χόρεψε στην Άνοιξη.

Ας την να σου χαϊδέψει τα μαλλιά.

Κοιμήσου αγάπη μου,

μύρισε γύρω σου τον ουρανό.

Πιάσε τ' αστέρια μες στα χέρια σου,

δες το φεγγάρι που 'ναι τόσο γελαστό.

Κοιμήσου αγάπη μου,

κοίτα τον ήλιο πόσο είναι δυνατός.

Πως λαμπυρίζουν οι αχτίδες του ,

παιχνίδι κάνουν να μη μείνει μοναχός.

Κοιμήσου αγάπη μου,

νιώσε τη θάλασσα και πάρ'την αγκαλιά.

Χάσου στου πέλαγου το άπειρο

Και άσε τα κύματα να σ' οδηγήσουν μακριά.

Ξύπνα αγάπη μου,

μοιάζουν τα όνειρα να είναι σιωπηλά.

Νιώσε την Άνοιξη , τον ήλιο και τη θάλασσα,

να βρίσκονται μες τη μεγάλη μου αγκαλιά.

Μη φοβηθείς για τ' άσχημα τα όνειρα

Δεν θα τ'αφήσω να σε βρουν.

Είναι τα χέρια μου στο πλάι σου,

φτάνει αυτά να σε κρατούν.